

jo ikke. I dag er der jo én indgang. Der er de arbejdsløse. De, der er i a-kasserne, og de, der er i kommunen, som kun har ledighed som problem, ja, de går via arbejdsformidlingssystemet. De, der har andre problemer end ledighed, bliver behandlet i det kommunale system.

Så jeg forstår ikke helt, hvori pointen med det nye skulle ligge.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen altså, jeg er slet ikke enig, for man har jo to indgange i dag, og jeg startede min ordførertale med at sige, at den opsplnitning, der er mellem stærke og svage ledige, dem i AF og dem, der er på en eller anden form for kommunal ydelse, er kunstig. Derfor synes jeg, det er velkomment, at vi samler det. Det var den ene halvdel af hr. Ole Sohns spørgsmål.

Den anden var, at der bliver sagt, at der kommer langt flere enheder. Det er jeg ikke enig i. Nuvel, der kommer 40 A-centre, men A-centrene skal jo også netop tage sig af de forholdsvis let tilgængelige sager. Når de bliver lidt mere komplicerede, ryger de så i B. Og der bliver færre B. Dem bliver der nemlig højest ... nu kan jeg ikke lige huske, hvor mange det er. Det er 40, får jeg lige at vide, tak.

Betyder den røde lampe, at min taletid er gået?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja, det må vi sige. Nu er det hr. Ole Sohn for en ny kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Vi snakker så meget om de her indgange. I dag går man, hvis man er arbejdsløs og medlem af a-kassen, i sin fagforening og på arbejdsformidlingen. Er man ikke medlem af en a-kasse, går man til kommunen og på arbejdsformidlingen. Det kan man godt sige er to døre, man skal ind ad. Med det nye system går man ind ad den samme dør, og så får man at vide: Hov, du er ikke medlem af en a-kasse, så du skal også derover og ind ad en anden dør. Det er også to døre; det er nøjagtig det samme.

Et eller andet sted, hvis man ser på det med en arbejdsløs' øjne, så skal man jo se: Hvad er en fordel for mig? Hvad hjælper mig videre frem imod et ordinært job eller en kompetencegivende uddannelse med det her? Det svæver, det fortoner sig i tågerne. Hvor er det geniale ved at

bytte det ud med de her finurlige bogstavkombinationer, hvis man ser det med en arbejdsløs' øjne?

Det er den pointe, jeg sådan set mener mangler lidt også i Det Konservative Folkepartis udmelding og specielt, når man så ser, at arbejdsmarkedets parter, både arbejdsgiverne og de faglige organisationer, er meget, meget betænkelige ved den form for kommunalisering af arbejdsmarkedspolitikken, der sker, for de siger, at det ikke er det, der er brug for på fremtidens arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Sohn, at forskellen mellem det, vi har i dag, og det, vi får nu, er, at hvor det i dag er sådan, at det er den ledige selv, der skal finde ud af, hvad for en indgang han skal gå ind ad, så skal han i fremtiden kun gå ind ad én indgang, og herefter vil han få hjælp, hvis han skal over i et B-center; det er ikke ham selv, der skal tænke over det.

Det er jo altså et kunstigt opgør med, hvorfor man, bare fordi man er på kontanthjælp og ikke er medlem af en a-kasse, skal gå ind ad én dør og naturligt skal betragtes som svag, og bare fordi man er medlem af en arbejdsløshedskasse, skal gå ind ad en anden dør og naturligt skal betragtes som stærk.

Men i forlængelse af det forrige spørgsmål, hr. Ole Sohn stillede, er jeg da enig i, at folk pendler, og at København, Sjælland, måske endda langt ind over Fyn er ét stort arbejdsområde, hvor folk pendler. Det er netop også derfor, centrene skal arbejde sammen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg godt følge op, hvor hr. Ole Sohn slap, for jeg mener ikke, at svaret er korrekt, for det er jo sådan, at hvis man som kontanthjælpsmodtager er arbejdsmarkedssparat, så er det kommunens forbandede pligt at tilmelde en sådan person til arbejdsformidlingen, og så er det – ud over kommunen – arbejdsformidlingen, som kan bistå med rådgivning og vejledning og allerhelst skaffe folk et job.

Det er jo altid rart, når der er en ordfører, som virkelig brænder så meget for et forslag, at han betragter det som et kvantespring fremad. Jeg vil bare konstatere, at efter min mening er det måske nok et kvantespring – nu ved jeg ikke,